

N. Neergaard: Paa de Eksempler paa Underbudgettering, jeg har nævnt, navnlig paa Statsbanernes Budget, har jeg givet en fyldestgørende Forklaring, og det kan ikke nytte, at den højtærede Minister siger, at det maa fastholdes, hvad der er blevet sagt, thi det er aldeles utvivlsomt, at dette Budget var indstillet af Generaldirektoratet for Statsbanerne til Trafikministeren, og fra denne fik jeg det. Jeg var ligeledes inde paa det andet Punkt med Hensyn til Udgiften til Aldersrenten.

Der var et tredje Punkt, som jeg for Kortheds Skyld ikke nævnte, men jeg skal ikke have noget imod at nævne det. Det angaar Rentekontoen. Der budgetterede jeg, saaledes som det var Skik og Brug tidligere, og saaledes som det ogsaa var den højtærede Finansministers Skik og Brug, at naar et Laan var udløbet, budgetterede man ikke Renten længere, end Laanet varede. Det har den højtærede Minister ændret. Jeg skal ikke have noget imod Ændringen, men det er en Ændring i en Praksis, som ogsaa den højtærede Minister har fulgt. Det samme gælder med Hensyn til Renten af Statens Renteskyld til Kommunerne for Automobilafgiften.

Men alle de meget kraftige Eksempler, jeg nævnte, paa Underbudgettering fra den højtærede Finansministers Side, maatte han lade blive staaende, og det kunde ikke nytte noget, at han skød Tjenestemændene frem for sig. Den legitime Grund til, at Udgiftskontoen blev saa meget større, hen ved dobbelt saa stor som paa den tidligere Tillægsbevillingslov, var Konjunkturtillæget til Tjenestemændene. Men det rækker jo slet ikke til her. Største Parten falder her som bekendt paa § 1, paa Statsbanerne og Postvæsenet, og selv om den højtærede Minister kan tjene en tre, fire Millioner Kroner paa dette Punkt, bliver alligevel hans Udgiftsoverskridelser væsentligt større end dem, han saa kraftigt angreb hos mig.

Maa jeg blot tilføje, at den højtærede Minister paa en Maade, som jeg slet ikke forstod, fastholdt sin Paastand om, at det var uden Generaldirektoratets Indstilling og Samvirken, at Budgettet blev lagt, som det blev. Hvordan kunde det saa være, at den højtærede Finansminister og Trafikministeren ikke ændrede det, da de forelagde deres Forslag? Den højtærede Trafikminister bebrejdede mig, og meget stærkt, at det var paa Indtægtskontoen, at Forhøjelsen var sket, men hvorfor strøg man saa ikke disse Forhøjelser, hvis man troede, at det skyldtes en

vilkaarlig Ordre fra en eller anden Minister. Saa siger den højtærede Minister, at man lod Udgifterne stige. Der var netop den store Forskel, som jeg ogsaa paapegede, paa den nuværende Trafikminister og den tidligere, at medens den nuværende har ladet Udgifterne stige i en overordentlig Grad til Dels ved at omgøre sin Forgængers besparende Foranstaltninger, havde den daværende Trafikminister Planer og vidt fremskredne Planer om yderligere Besparelser paa Udgiftskontiene. Derfor behøvede disse Konti ikke at forøges.

Finansministeren (Bramsnæs): De sidste Udtalelser fra det ærede Medlem Hr. N. Neergaard om, at man kunde forudsætte, at Statsbanernes Indtægter vilde stige med en fem, seks Millioner Kroner, uden at Udgiftsbudgetterne vilde blive berørt, forekommer mig at være noget fantastiske. Ganske vist har jeg altid anset, og det gør jeg endnu, den tidligere Trafikminister for at være en dygtig Mand og ogsaa en dygtig Minister, men nogen Heksemester er han ikke. Og at faa Indtægterne til at stige med et betydeligt Antal Millioner, uden samtidig at maatte regne med forøgede Udgifter, skal der jo nu lidt Hekseri til. Og vel har den tidligere Trafikminister ligesom det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, der havde det finansielle Ansvar, mange gode og store Egenskaber, men de kan dog ikke hekse, og derfor maatte Resultatet blive, som det har vist sig at blive.

N. Neergaard: Ja, at den nuværende Minister for offentlige Arbejder ikke er nogen Heksemester til at bringe Udgifterne ned, men snarere en Heksemester til at faa dem til at stige, skal jeg villigt indrømme den højtærede Finansminister. Naar den tidligere Trafikminister med den dybtgaaende Indsigt, som vel ingen vil fralægge ham paa dette Omraade, han administrerede, mente at kunne bringe Udgifterne ned, var det efter en forud lagt Plan, som han ogsaa indviede mig i, og som han var fuldkommen sikker paa at kunne gennemføre.

Hedelund: Hver Gang der har været den mindste Anledning til at komme ind paa en Omtale af de militærpolitiske Forhold, har det ærede Medlem Hr. Holstein benyttet Lejligheden til at lufte sine forskelligartede Opfattelser af dette Problem. Sidst skete det, da vi forleden Dag havde